

A TEST ÁTGYÚRÁSA ÉS HOZZÁIDOMITÁSA A DIVATHOZ

Kozmetika és Divat kéz-kézben járó két iker-testvér. Még találóbb hasonlat, ha azt mondom, cirkuszi akrobaták, felváltva lógatják egymást a trapézról, ha egyik elengedi a másikat, az mindkettőnek halálát jelenti. Avagy — hiába a divatos ruha, kalap, kócosfejű, zsírosbőrű, lomposalakú hölgyön, míg a legápoltabb asszony se »mutat« előnytelen kalapban, rosszul szabott ruhában.

A legenda úgy szól, hogy fodrászok és kalapszalóntulajdonosok, kozmetikusok és szabónők, minden esztendőben titokban összeülnek és megbeszélik, hogyan dolgozzanak idén kéz kezet mos alapon, hogy a kecske is jól lakjon, a káposzta is megmaradjon.

Ilyen tárgyalásoknak szülöttei azok a bizonyos kalapok, melyek a fejnek csak egyik oldalát takarják, a testhez álló vagy túlrövid ruhák, a szandál, melyből kikandikál a fedetlen, vöröskörmű lábujj stb.

Valahogy úgy képzelem, hogy amikor nagynéha a divatipar és kozmetika összeszólalkoznak és haragban válnak el, pár hónapra aranykort élünk. Ilyenkor viselhetünk hajunkat eltakaró cloche kalapot (mely fölöslegessé teszi a mindennapi fodrászlátogatást), egy szerű egyenes ruhát, mely tűri a molett formát és szolid escarpint a lábunkon.

Sajnos, az ilyen idők ritkák. Legtöbb esetben a divattal együtt az új kozmetikai előírások is kilépnek a porondra: — Idén a divathölgy platinaszőke vagy bronzvörös hajat visel, — esetleg éjféketét, a halántékon ősz csíkkal. Az arcszín legyen napbarnított vagy játsszék lilás-kék színben. Az alak itt és itt legyen tömör

Ráncok

és más helyeken karcsú. A kéz és lábkörmök színe megváltozott ...

Egyszóval az egész tavalyi munka hiába való volt, kezdhettük előlről fodrásznál vagy kozmetikusnál személyünk átgyúrástát.

A KIVASALT ARC

A modern kozmetika legfontosabb találmánya kétségkívül az *arc operációs úton való átalakítása*. Ez a fejezet azonban inkább az orvosi tudományhoz, mint a divathoz tartozik. A »face lifting«, az arc emelése azaz felvarratása, Amerikában mindennapi kézimunka.

Nálunk ritkaság, szégyen és titok. Hölgyeink suttogva adják tovább, hogyha egyik-másik barátnőjük három hétre eltűnik, »pihenő kúrára« és úgy tér vissza, mintha kivasalták volna az arcát.

A régítől nagyon különbözik az ilyen »kivasalt arc«. Szerintem csak távolról — közelről fiatalos arcban öreg szemek, meg valami kicsit természetellenes bábszerű merevség, valami embertelen nőietlen múmia-szerű kifejezés, inkább elrettentően hatnak.

Vannak asszonyok, akik teljes esztendőt áldoznak az életükből, hogy tetőtől-talpig átalakuljanak. Érdeemes? Szerintem nem. Illetőleg csak színésznők számára érdemes, akik bizonyos távolságból teljes illúziót kelthetnek. Magánzónók legyenek teljesen tisztában azzal, hogyha egyszer elkezdik az ilyesfajta műtétet, halálukig folytathatják, mert a hatás nem tartós. Sokat lehetne írni erről a tárgyról, de ismétlem, nem tartozik szorosán a divathoz, mint a haj, arc, köröm és alak ápolása.

Szent meggyőződésem, hogy akinek annyi ideje és pénze van, hogy naponta pár órát tölthet fodrásznál és kozmetikusnál, ugyanazt a »vasalt« kifejezést nyerheti el, mint operált nővérei. Természetes, hogy csak kevesen vannak, akik ezt a mindennapi szépítő kúrát folytathatják. Általánosságban elegendő, ha hetenként egyszer vagy kétszer látogatjuk meg a fodrászt és kozmetikust.

Illetőleg fodrász és kozmetikus nem egészen ugyanaz, mert hiszen vannak fiatal, sima, hibátlan arcbőrű nők, akik nem szorulnak gyógykezelésre, míg a legszebb haj is ápolatlan, ha nem fodrász szakavatott keze hozza rendbe.

HAJMOSÁS CSAK RÉGEN VOLT OPERÁCIÓ

A babona úgy tartja, hogy a gyakori hajmosás árt a hajnak. Nem tudom, a babona mit nevez gyakornak, de szerintem a hetenkénti fejmosás kötelező. Nem is szépség kérdése, de ápoltság, tisztaság kérdése.

Amíg *hosszú hajat* viseltünk, a hajmosás valószínűleg operáció volt, a szárítás meg éppenséggel egy-két óráig tartott. A frissen mosott hosszú haj nem tűrte a hajtűt, csattot, fésűt, lágy volt és jobbra balra repkedett.

Az áldott *rövid haj* korában mindez ezerszerre egyszerűbb.

Hogy miből áll a helyes és célszerű hajápolás? Mindenekelőtt *keféljük* a hajunkat, keféljük sokat és alaposan. *Angol szokás, hogy lefekvés előtt százszor végighúzzuk a kefért hajunkon.* Okos szokás, mert ha nem keféljük a hajunkat, hiába kenünk rá brillantint, csak ragadni fog, de ragyogni nem.

A kefélés általános — a további hajápolás attól függ, hogy a haj zsíros-e vagy száraz, göndör vagy egyenes.

A száraz hajat olajos *shampoo-val* (magyarul sampon-nak nevezik) kell mosni, a zsíros hajat viszont kátrányos vagy szárító készítményekkel. A legcsunyább, legkiábrándítóbb hajbetegséget, a *korpát* úgy kerüljük el, hogy a fejbőrt valami gyógyhatású folyadékkal bedörzsöljük. Fodrász nyelven frikciónak nevezek ezt a műveletet és a haj természete szerint kétféle lehet. Közvetlenül mosás előtt olaj vagy folyékony glicerin frikció vagy mosás után alkoholos hajvíz.

A párizsi Antoine — napjaink leghíresebb fodrásza — rumból és tojássárgájából készült shampoot használ, mely olyan illatos, hogy legjobban szeretnénk meginni. Különbözik minden fodrászüzletnek van saját találmányú shampoo-ja és hajvize, melyek néha valóban jobbak, mint az üzletben vásároltak.

A »DAUER«

Rövid hajnál a legfontosabb kérdés, a *haj hullámainak beosztása* és elhelyezése. Pár évvel ezelőttig a hajat *sütővassal* hullámosították. A vas szárította a hajat, végeit letördelte, és gyakran — nem szakavatott kézben — érzékeny égési károkat okozott.

Napjainkban a sütést felváltotta az egyszerű és egészséges »vízbe rakás«, azaz a nedves hajnak kézzel

való hullámokba rakása, fésűkkel vagy apró haj tűkkel való rögzítése, fátyollal lekötése és szárítása. A vízbe rakásnál ügyeljünk arra, hogy fejünk igazán szárazon kerüljön ki a szárító gép alól, mert ha nedves állapotban fésüljük ki a »berakott« haját — vége. Előlről kezdhetjük az egészet. Nem mondom, ez a vízberakási művelet nem valami gyors munka, és aki siet, inkább el se kezdje. Ha hajunk nagyon rossz állapotban van és sehogy se bírjuk a vízberakáshoz szükséges időt előteremteni, ajánlom a *petrolmosást*.

A petrolmosás annyiból áll, hogy hajunkat egyszerűen leöntjük egy kanna petrolal, amely a zsírt és piszkot eltávolítja, a hullámokat viszont érintetlenül hagyja és öt percen belül megszárad.

Ideális módszer, de nincsen rózsza tövis nélkül. A petrol hibája, hogy *rettenetesen tűzveszélyes*, és ha nem nagyon vigyázunk, könnyen érhet valami borzasztó szerencsétlenség. — Petrolmosáskor még a szomszéd szobába se engedjünk be égő gyufát, vagy füstölgő cigarettát. Azonkívül a petrol rendkívül szárítja a fejbőrt és majdnem mindig korpát okoz, úgy, hogy petrolleöntés után ajánlatos a hajvizes frikció. Legfeljebb hónaponként egyszer használjunk petrolt — de lehetőleg még akkor sem.

Századunk korszakalkotó hajápoló találmánya a *tartós hullámosítás*, fodrásznyelven »Dauer«. A vékony-szalú egyenes haját hullámossá varázsolja. A »Dauer« villanyárammal fűtött gép, melynek alkatrészeire úgynevezett vukliba csavarják az egyenes haj tincseket, majd fűtőtestet borítanak az egészre és körülbelül két és fél óra hosszat sütik vagy főzik.

A tartós hullámosítás eredménye körülbelül hat hónapig tart. Ha azonban véletlenül olyan üzletbe tévedtünk, ahol nem értenek a daueroláshoz, akkor az eredmény egy életre is tarthat, amennyiben tövig leégetheti a hajunkat. Szerencsére manapság már csak nagyritkán fordul elő az ilyesfajta katasztrófa, hanem azért jól válogassuk meg azt az üzletet, ahol nyugodtan hajthatjuk dauerra fejünket.

»VIGYÁZAT, FESTVE!«

Ugyanez az eset a *ha/festésnél* is. Ha nem elsőrangú szakértővel csináltatjuk, könnyen lephetjük meg ismerőseinket zebracsíkos vagy halványzöld vagy ibolyaszínű fűrtökkel. Feketehajúak különösen vigyázzanak, mert a festett ébenhaj többnyire kócos és fénytelen. Ajánlatos, hogy a fekete szín helyett sötétbarnát válasszunk. A nagyon valószínűtlen vörösöket is kerüljük. Nyugodjunk bele abba, hogy *ne térjünk el túlságosan eredeti hajszínünkől, mert szemünk és a bőrünk színével ritkán egyezik az idegen árnyalat.*

Mit tegyünk, hogy a haj hullámaint minél tovább megőrizzük és ne kelljen naponta fodrászhoz rohannunk? Kössük le, ha alszunk, és főleg kössük le, ha fürdünk, mert a meleg fürdővíz a hullám legadázabb ellensége. Ezenkívül használjunk úgynevezett fixateurt (birsalmamag, lenmag és tragoxantha gumi keveréke) mellyel, ha kicsit benedvesített hajunkat átfésüljük, huszonnégy órára semmi gondunk ...

AZ ARC »KIKÉSZÍTÉSE«
S AZ ÜDÍTŐ POFOZÁS

A kozmetikai kezelés kétféle. Gyógykezelés, mely nem a divat terére tartozik és az arc üdítése, frissítése vagy ahogy a kozmetikus mondja, kikészítése.

Ez a rendes kezelés, melynek hetenként egyszer, kétszer vagy ha nagyon rászorulunk, többszöri s alávetjük magunkat, tulajdonképpen kevés eltéréssel mindig és mindenütt ugyanaz.

Első műsorszám a *gőzölés*. Fejünket bedugjuk egy sötétkék színű üveghengerbe, melynek mélyén villanylámpa ég és kis bográcsban gőzt fejleszt. Pár pillanat múlva patakokban folyik arcunkról az izzadság, de azért öt-tíz percig is kell szenvednünk, hogy arcunk megpuhuljon, pórusaink kinyíljanak és a gőzölés utáni *arcvízzel és zsíros kenőccsel* való tisztítás alapos legyen.

Gőzölés és tisztítás után következik a *masszázs*. Itt meg kell jegyezni, hogy a masszázshoz is óriási

szakértelemre van szükség. Tudni kell, merre szaladnak az izmok, mert az ellenkező esetben a masszázs úgy gyúri az arcot, mint egy használt zsebkendőt.

A masszázs célja, hogy vérbőséget idézzon elő, eltüntesse a puffedtséget, üdítsen, frissítsen. Ez az egyetlen eset életünkben, amikor a pofozás frissít és üdít. Pofozás alatt a kézzel való masszázs értendő, amely a masszázs első felvonása. Az ezután következő elektromos gépeknek se szeri, se száma. Ahány ház, annyi szokás. Szélmalmok, hengerek, gumilapdák, vagy szivacsok, kékfényű üvegcsövek (radiolux) vasalók, tölcsérek, ki győzné felsorolni... Nekem kedvencem

Masszázs

a radiolux, de ez természetesen nagyon egyéni. Végig kell próbálni az összes villanygépet, amíg rájövünk, melyik használ nekünk legjobban. *Száraz arcbőröknél* vigyázzunk a villamos kezeléssel, mert ebben az esetben az áram inkább fonnyasztja, mint üdíti az arcot.

Masszázs után következik az úgynevezett *pakolás*. Abból áll, hogy valami fehér vagy szürkés pépes folyadékot ecsettel rákennek az arcunkra és tíz percig lehunyt szemmel fekszünk, amíg a pép megszárad, száradás közben széthúzva, azaz kisimítva az arcbőrt. A pakolás anyaga szénsav, gyógynövény vagy iszap. Hatása — valljuk be — igen rövid ideig tart. Az egész »pakolás« szerintem csak arra jó, hogy közben lehunyt szemmel pihen az ember. A pakolást *jegelés* követi, amely egyszerűen annyiból áll, hogy az arcot egy nagy darab jéggel dörzsöljük be, mely újra összehúzza a kitágult pórusokat. Ezek után újra arcunkra ölthetjük a harci festéket és bizonyos öntudattal léphetünk a világ elé: íme! Mindent megtettünk, hogy embertársainknak kellemes és esztétikus látványt nyújtunk. Ha nem sikerült, nem mi tehetünk róla.

A fentebb vázolt kezelés természetesen csak nagyjában írja le a kozmetikus tevékenységét, mert hiszen minden kozmetikusnak van valami külön eljárása.

FESSÜK, NE FESSÜK ARCUNKAT?

Fontos kérdés, *hogyan kezeljük arcunkat otthon*; milyen szereket használunk és hogyan »készítsük ki« arcunkat.

Régebben csak azok »készítették ki« magukat, akiktől ezt koruk vagy közepes arcbőrük megkívánta. Manapság még a legfiatalabb, legüdébb tizenhét éves lány is festéket használ — ami valóban nem igazságos az idősebbekkel szemben.

Most azt kellene mondanom, hogy aki fiatal és szép, az ne használjon festéket. Nem mondom. Napjainkban a *festék* annyira divat, hogy az, aki sápadt arccal, fehér ajakkal jelenik meg, beteg vagy elhanyagolt benyomást tesz. Tudom, hogy sokan másképp gondolkodnak, de itt nem arról van szó, ami helyes, hanem arról, ami divatos.

Ha az arcbőrünk tisztaságát meg akarjuk őrizni, mindenek előtt kérdezzünk meg egy szakorvost, hogyan

és mivel mosakodjunk reggel és este. *Csöppet sem mind-egy, hogy meleg vagy hideg vizet használunk*, fontos a szappan is, sőt vannak arcok, melyek egyáltalában nem bírják el a vizet és amelyek *tej* vagy *alkoholos készítményeket* kívannak.

Nagyon fontos az is, hogy este lefekvés előtt arcunkat igen alaposan tisztítsuk meg minden púdertől, festéktől, hogy szegény agyonygyötört arcbőrünk legalább az éjjeli órákban kipihenhesse magát.

Ilyenkor nem elég egyszerű szappanos lemosás, hanem mosakodás előtt — vagy után (aszerint, hogy arcbőrünk zsíros vagy száraz) cold creammal vagy vazelinnel dörzsöljük be arcunkat úgy, hogy a krém átjárja pórusainkat és onnan minden idegen anyagot kihúzzon. Zsíros, könnyen kenhető krémet kell e célra választanunk és arcunkat azután az e célra készült puha papirosszalvétákkal letörölnünk, vatta nem cél-szerű és zsebkendő vagy törülköző nem higiénikus.

SZÉPÍTÉS NAPPALRA ÉS ESTÉRE

Hogyan szépítsük magunkat nappalra és estére, azt úgyis tudja minden asszony — majdnem felesleges leírnom. A helyes sorrend, hogy először is arcunkat pirosítjuk, mégpedig vagy porszerű vagy krémszerű *pirosítóval*. A krém tartósabb, a porszerű könnyebben kezelhető és nem kell sokáig kenegetni, hogy ne legyen arcunk foltos. A pornak még az az előnye, hogy sokféle színárnyalatban kapható — lilástól a mandarinig.

A pirosító után úgynevezett pudert álló azaz *nem zsíros krémmel* kenjük be vékonyan arcunkat és a krém tetejébe jön a *púder*. A púder ma már minden elképzelhető árnyalatban készül és pontosan megtalálhatjuk azt az árnyalatot, mely legjobban áll nekünk.

Patou találta fel a puder-shakert, amely celluloidból készült cocktail-shaker és melyben kedvünkre keverhetjük ki kék, zöld, lila, barna, sárga, rózsaszínű púderekből a nekünk megfelelő személyes és utánozha-

tatlan színt. A pudert szépen gondosan keféljük ki szempillánkból és szemöldökünkéből és lássunk hozzá a szem szépítéséhez. Ennek a módja egy kis kék vagy barna krém a szemhéjra, a pilláknak lámpakorommal való befestése (vigyázzunk, hogy inkább a felső pillákat fessük, mint az alsókat), majd akinek szüksége van rá, fekete crayonnai utána húzza a szemöldökét és két kis vékony fekete felfelé ívelő vonással meghosszabbítja a szemszöglettől halánték felé húzódó vonalat. Szempillát lehet tartósan, azaz 5-6 hétre is megfesteni. Ezenkívül divatosak a ragasztott vagy vékony drótcoskakkal beültetett *műszempillák*. Isten őrizzen tőlük, mert fájdalmasak, kényelmetlenek, drágák és nem tartósak.

A *keskeny szemöldök* divatja pár esztendő. Kín-szenvedés a szemöldök hajszálanként való kiszedése, ha pedig borotváljuk, annál gyorsabban és sűrűbben nő utána. Mindenki utálja ezt a divatot, de azért legtöbben követjük.

Az arckikészítés utolsó mozzanata a *szájfestés*, melynek főszabálya, hogy a felső ajak magasan ívelt legyen és az alsó ajakat ne kenjük el vastagra és foltosra.

Hogy a puder főalkatrésze rizsliszt, azt mindenki tudja, hanem hogy a *rizs* bíortetűből és kakaóvajból készül, az kissé kiábrándító. A krémek főalkatrészei lanolin, glicerin, vazelin, fehérviaszk, édes mandulaolaj, paraffinolaj, sőt ricinusolaj, — ki győzné felsorolni?

A ráncellenes gyógyhatású krémek többnyire dél-amerikai óriás gyíkből készülnek — részemről nem igen bízom bennük. Nincs az az óriás gyík, amely a leghatalmasabb sárkányt, az időt legyőzné.

Utolsó tanácsom: takarékoskodjunk mindig és mindenben, csak a szépítőszeres körül nem, mert a rossz anyagú szerek és a szakértelmet nélkülöző kozmetika mérhetetlen károkat okozhatnak.